

Höginkomstländer

Till: Förhandlare för industriländer på FN:s klimattoppmöte
Ämne: Information om förhandlingsmål
Består av: USA, Kanada, EU, Japan, Ryssland och tidigare Sovjetrepubliker, Sydkorea, Australien och Nya Zeeland.

Mål

Höginkomstländerna vill förhandla fram ett globalt avtal för minskade utsläpp av växthusgaser som uppnår bästa möjliga resultat för vår ekonomiska utveckling och våra nationella intressen, liksom för hela världen. Vid FN:s klimatförhandlingar i Paris 2015 kom länderna överens om målsättningen att begränsa den globala uppvärmningen till "under 2°C" jämfört med industrialismens början. Ni måste nu fatta beslut om följande:

1. Eventuella åtgärder för minskade koldioxidutsläpp. Om inget görs förväntas era utsläpp växa över tid. Ni kan bestämma om och när utsläppen ska sluta öka, när de ska börja minska, och hur snabbt de ska minska årligen.
2. Huruvida ni bör försöka minska skogsavverkningen eller istället försöka återplantera eller nyplantera skog.
3. Om och hur mycket ni vill bidra till Green Climate Fund, som avser hjälpa utvecklingsländerna med utsläppsminskningar och anpassningar till klimatförändringarna med minst 100 miljarder US-dollar per år.

Kontext

Forskarvärlden står enig om klimatet: över 97% av alla klimatforskare anser att klimatförändringarna är på riktigt, att de främst beror på vår användning av fossila bränslen, och att de kan leda till förödande effekter. Många utvecklade länder märker av dess effekter redan nu, från stigande havsnivåer längs kusterna till värmeböljor och ihållande torra i jordbruksregioner.

Folkviljan

Allmänheten i våra länder anser generellt att klimatförändringarna är på riktigt och att mänskliga aktiviteter i hög grad bidrar till dem. De flesta är för åtgärder som minskar klimatförändringarna. Det finns dock intressen inom fossila bränslen som aktivt arbetar för att förhindra sådana åtgärder, och klimatförändringarna ligger långt ner på listan bland människors prioriteter, långt bakom trygghet, ekonomin och jobben. Den allra största delen av oss är emot åtgärder som orättvist belastar våra ekonomier samtidigt som låg- och medelinkomstländernas utsläpp fortsätter att växa.

Möjligheter

Som tur är kan minskade utsläpp förbättra folkhälsan, skapa arbetstillfällen och ge bättre energisäkerhet, särskilt i takt med att förnybara energikällor blir billigare.

Nationella åtgärder

Vid klimatförhandlingarna i Paris utlovade våra länder en utsläppsminskning 2030 på cirka 20% jämfört med 1990 års nivåer. Detta är ambitiösa mål som kommer vara svåra att förverkliga. I USA avskaffas till exempel lagstiftning som skulle bidra till minskade utsläpp. Australien, med dess stora kolfyndigheter, har avskaffat sin skatt på koldioxidutsläpp, medan Ryssland med tidigare Sovjetländer inte tycks röra sig bort från sitt beroende av fossila bränslen för intäkter till statskassan.

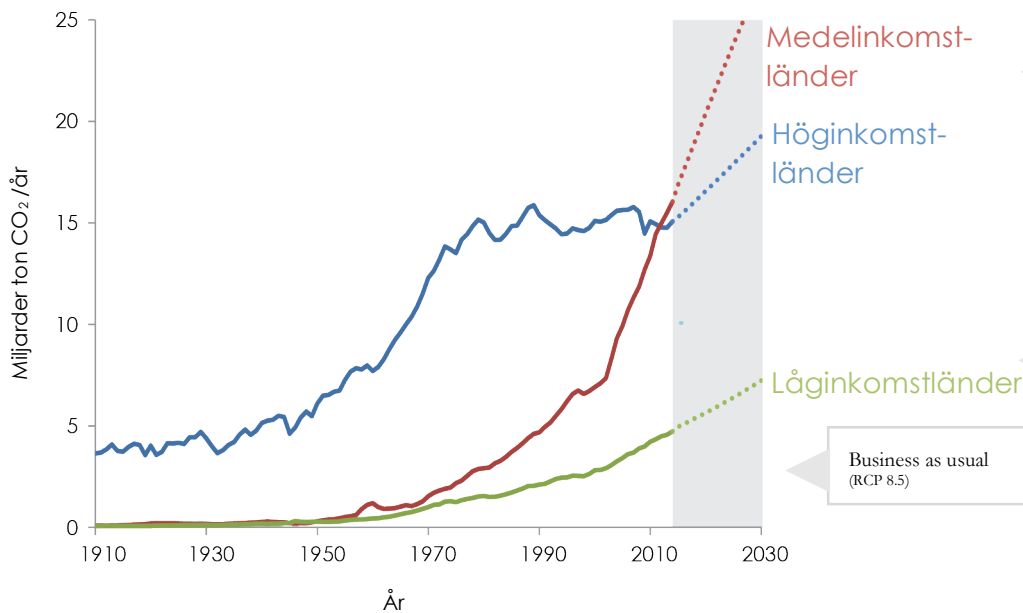
Skog- och markanvändning

Vi kan utlova minskade utsläpp från skogsavverkning och markförstörelse (REDD) i vårt block, men detta berör endast en liten del av våra utsläpp.

Det globala landskapet

- Kina släpper nu ut över 25% av världens koldioxid, vilket är mer än USA, Mexiko och Kanada tillsammans, och är nu världens näst största ekonomi. Utsläppen växer även snabbt i Indien och andra låg- och medelinkomstländer. Låg- och medelinkomstländernas utsläpp växer dessutom ännu snabbare än vad klimatforskarna hade utgått ifrån. Även med de åtaganden som utlovats i Paris väntas deras utsläpp växa med 16% respektive 40% mellan 2015 och 2030.
- Medel- och låginkomstländerna betonar ständigt sitt behov av omfattande ekonomisk hjälp från höginkomstländer för att kunna minska sina utsläpp, men många av länderna präglas av korruption där ekonomiskt bistånd ofta inte används på det sätt som är tänkt. De kan även försöka lägga tonvikten på skogspolitik istället för minskning av fossila utsläpp, vilket är otillräckligt för att lösa klimatkrisen, även om det i sig är viktigt.

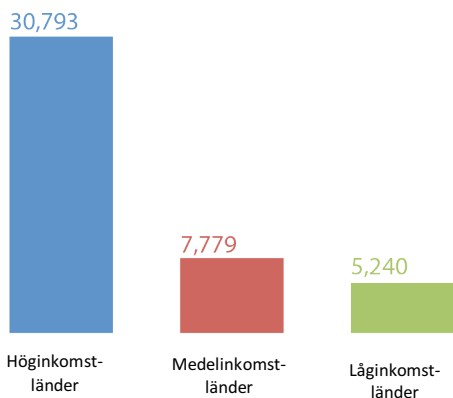
CO₂-utsläpp från fossila bränslen och cement

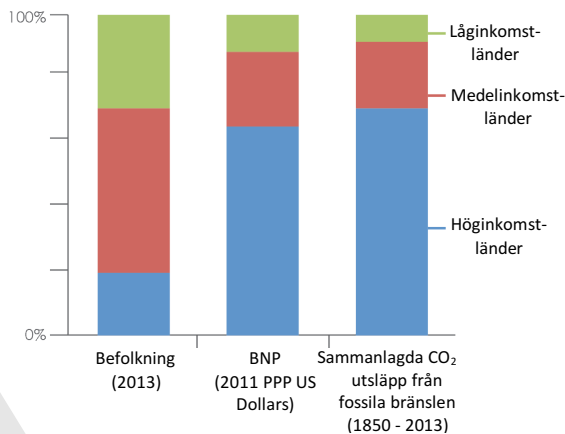
Medelinkomstländer, där Kina ingår, är nu världens största utsläppare av koldioxid. Om inget görs väntas utvecklingsländernas sammanlagda utsläpp från fossila bränslen tredubblas fram till år 2100.

Sverige har gjort årliga utsläppsminskningar på 4,5% för att minska sitt oljeberoende (1976-1986). Frankrike och Belgien gjorde liknande minskningar under samma tid. Annars har de viktigaste utsläppsminskningarna historiskt hängt samman med ekonomiska eller politiska kriser. UNEP bedömer en årlig minskning på 3,5% som extremt ambitiös.

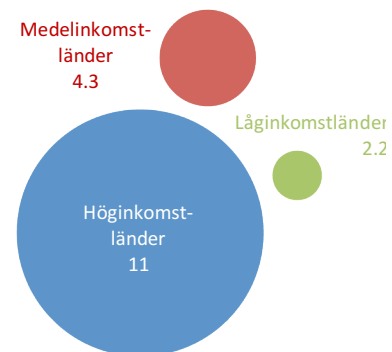
BNP per person (2011 PPP US Dollars)

Befolkning BNP och sammanlagda utsläpp

Utsläpp per person 2013 (ton CO₂ per år)

Utsläppen har historiskt varit högre i höginkomstländer (dvs. USA, EU och andra länder), men ökningen av befolkning, BNP per capita och utsläpp går väldigt mycket snabbare i låg- och medelinkomstländerna än i höginkomstländer. Om ingenting görs förväntas det totala historiska utsläppet från samtliga industriländer sjunka till 37% av helheten fram till 2100.

Sedan 1980 har utsläppen per capita stigit dramatiskt i Kina och Indien (med 391% respektive 285%) och sjunkit i USA och Europa (med 20% respektive 26%).